

νων ἑωσοῦ ἀνεύρη τὸν ὑποσχεθέντα ἀφιέρωμά τι εἰς τὸν ἅγιον ἀλλὰ μὴ ἐκπληρωσαντα τὸ τάξιμον. Τότε ἐπιτίθεται ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἀσεβοῦς καὶ τοῦ καταφέρει ἀνηλεῆ κτυπήματα βροχηδόν καὶ δὲν παύεται ἂν μὴ πληρώσῃ τὰ ὑποσχεθέντα. Τὸ νοστιμώτερον εἶναι ὅτι οὐ μόνον ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἀλλὰ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν νῆσον πορευομένη ἀνακαλύπτει τοὺς ὀφειλέτας. Τοῦτο δὲ γίνεται κατὰ τὸν ἐξῆς παράδοξον τρόπον. Καλόγηρος τυφλὸς τὴν φοροτόνεται ἐπ' ὤμων, ἡ δὲ εἰκὼν τὸν ὀδηγεῖ διὰ μυστηριώδους ἐμπνεύσεως πρὸς τὸ προσήκον μέρος ἀπαιίστως καὶ ἀσφαλῶς. Ματαίως δὲ ζητεῖ νὰ κρυφθῇ ὁ χρεωφειλέτης βλέπων αὐτὴν ἐπεργομένην. Ἡ εἰκὼν φερομένη ὑπὸ τοῦ τυφλοῦ τὸν ἀνευρίσκει ὅπου καὶ ἂν κρυφθῇ καὶ κολλῶσα ἐπὶ τῆς ράχους τὸν τυμπανίζῃ μέχρις ἐξοντώσεως ἐνίοτε».

Ταῦτα ἀναγινώσκων ἐσκέφθη ὅτι οἱ ἀτυχοῦντες τῶν δανειστῶν θὰ ἤχροντο ν' ἀποκτήσωσι τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὥστε νὰ στέλλωσι δίκην κλητῆρος τὴν εἰκόνα αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἐπιλήσμονας καὶ δυστροποῦντας ὀφειλέτας. Ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἐκδόται, νομίζω, δὲν θ' ἀπέκρουον τοιοῦτον εἰσπρακτορα. Ἀλλὰ νῦν ὁ Ἁγ. Γεώργιος, ἐν Σκύρῳ τοῦλάχιστον καθ' ὅσον γινώσκω, ἀνεγνώρισε τὴν ἐπελθοῦσαν πολιτικὴν μεταβολὴν καὶ κηρυχθεὶς ὑπήκοος τοῦ ὀμωνύμου αὐτῷ βασιλέως, ἀνέθηκε τὰς ὑποθέσεις του εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια τοῦ κράτους. Ἡ εἰκὼν του ἐν καὶ μόνον θαῦμα σήμερον παρουσιάζει, ἰδρώνει, ὡς λέγουσιν οἱ ἰδόντες, ὑποθέτω δὲ ἐκ στενοχωρίας, βλέπων ἴσως ὅτι ἔσπευσε παρὰ πολὺ πιστεύσας εἰς τὸ δραστικὸν τῆς ἑλληνικῆς δικαιοσύνης.

Τῆ 23 Ὀκτωβρίου 1897

ΘΕΜ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Τῆ δεσποινίδι Νέλλη Ἐμίρη

Ἀρώτησα μὲ πόθο καὶ λαχτᾶρα
τί ἔγινες μικρὸ μου ἀγγελουδι;
ἔφυγες μ' ἀποκρίθηκαν μὲ πόνο,
καὶ μαραμένο μ' ἄφισες λουλουδι.

Κ' ἔτρεξα μὲ κρυφὴ χαρὰ καὶ φόβο,
στὴν ἀνθοδέσμη γιὰ νὰ ἰδῶ τὸ μυστικὸ σου
νὰ ἰδῶ γιὰ μένα μέσα 'κεῖ τί κρύβει
τὸ μαραμένο λουλουδάκι τὸ δικό σου.

Καὶ μοῦ εἶπε τ' ἄψυχο χαρτί μὲ θλίψη:
— πῶς τὰ δικά μου μάτια σὲ τρομάζουν,
ὅταν γυρίζουνε ἀπάνω στὰ δικά σου,
μ' ἀνέλπιστη χαρὰ καὶ σὲ κυττάζουν....

(1897)

ΑΙΑΝ Α, ΒΙΔΑΛΗ